

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudů JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci

žalobce: **Z. Ch.**
bytem K., P.

proti
žalovanému: **Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy**
sídlem Ke Karlovu 3, Praha 2

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalované

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů v řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení a vymezení sporu

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nezákonnému zásahu žalované, který měl spočívat v tom, že Matematicko - fyzikální fakulta Univerzity Karlovy (dále také jen fakulta) zasáhla do žalobcova práva na studium tím, že žalobci neumožnila provést zápis do zimního semestru akademického roku 2016/2017.

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

2. Žalobce v podané žalobě uvedl, jak žalovaná postupovala od roku 2015, kdy se žalobce jako student fakulty chtěl zapsat do zimního semestru akademického roku 2015/2016 v náhradním termínu v říjnu 2015. Z úřední desky fakulty zjistil, že není uveden v seznamu studentů, kteří se mají dostavit k zápisu v náhradním termínu. Přitom poukázal na skutečnost, že až počátkem listopadu 2015 byl informován o rozhodnutí děkana fakulty ze dne 19. 10. 2015, č. j. Stud/Vše/2662, kterým bylo žalobci ke dni právní moci rozhodnutí ukončeno studium na fakultě, a toto rozhodnutí mu bylo doručeno 3. 12. 2015. K žádosti žalobce o přezkum uvedeného rozhodnutí vydal rektor Univerzity Karlovy dne 1. 7. 2016 rozhodnutí pod č. j. UKRUK/661/2016, kterým rozhodnutí děkana zrušil. Z těchto rozhodnutí vyplývá, že žalobce měl právo na zápis jak do zimního semestru, tak do letního semestru akademického roku 2015/2016 a že fakulta pochybila, když žalobce neuvedla v seznamu studentů, kteří se mají zapsat v náhradním termínu.
3. Žalobce dále uvedl, že se přibližně 17. 10. 2016 dozvěděl, že rovněž není uveden v seznamu studentů, kteří se mají dostavit k náhradnímu zápisu do zimního semestru akademického roku 2016/2017. Dne 25. 10. 2016 obdržel výzvu děkana fakulty, v níž bylo žalobci sděleno, že jsou naplněny podmínky pro ukončení žalobcova studia. K tomu se žalobce vyjádřil a v návaznosti dne 5. 12. 2016 obdržel usnesení děkana, kterým bylo řízení o ukončení studia zastaveno.
4. Žalobce namítá, že jestliže ani v říjnu 2016 neexistoval důvod pro ukončení žalobcova studia na Matematicko-fyzikální fakultě Univerzity Karlovy, pak tato fakulta opět pochybila, když žalobce neuvedla v seznamu studentů, kteří se mají dostavit v náhradním termínu zápisu, a tím žalobci znemožnila studovat v zimním semestru akademického roku 2016/2017.
5. S ohledem na výše uvedené žalobce navrhl vydat rozsudek, kterým by soud určil, že Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy nezákonně zasáhla do žalobcova práva na studium tím, že žalobci neumožnila provést zápis do zimního semestru akademického roku 2016/2017.

II. Vyjádření Univerzity Karlovy

6. K podané žalobě zaslala Univerzita Karlova označená žalobcem jako žalovaná vyjádření k podané žalobě. K okolnostem zápisů žalobce do dalšího úseku studia v náhradním termínu v akademických letech 2015/2016 a 2016/2017 nerozporovala, že žalobce nebyl vyzván k zápisu ke studiu v náhradním termínu, a zdůvodňovala to tím, že zde existovaly důvody pro ukončení studia žalobce, a proto žalobce jako ostatní studenti, u nichž je naplněn některý z důvodů pro ukončení studia, nejsou vyzýváni k zápisu v náhradním termínu. Ve vztahu k zápisu do dalšího úseku studia v akademickém roce 2016/2017 byla skutečnost, že u žalobce nejsou naplněny důvody pro ukončení studia, zjištěna až v souvislosti s doručením vyjádření žalobce k podkladům k rozhodnutí o ukončení studia.
7. S ohledem na to, že se termíny řádných i náhradních termínů zápisu do dalšího úseku studia konaly na podzim r. 2016, před pravomocným skončením řízení o ukončení studia žalobce, byl žalobci stanoven řádný termín zápisu do dalšího úseku studia na den 3. 2. 2017 a náhradní termín pak na den 21. 2. 2017. Žalobce se v těchto termínech do studia nezapsal a studium z tohoto důvodu bude ukončeno. Ve vztahu k předchozím, žalovaným výzvám

Univerzita Karlova uvedla, že byly učiněny kroky k nápravě ve smyslu ust. § 68 zákona o vysokých školách. Zdůraznila, že výzva k zápisu v náhradním termínu nebyla vždy zveřejněna v souvislosti s řízením o ukončení studia žalobce, neboť v takovém případě není účelné výzvu zveřejňovat. Teprve až na základě pravomocně skončených řízení o ukončení studia bylo zřejmé, že žalobce splnil podmínky pro zápis do dalšího úseku studia.

8. Univerzita Karlova má za to, že v daném případě není postup fakulty zásahem ve smyslu výkladu tohoto pojmu zastávaného judikaturou Nejvyššího správního soudu např. pod sp. zn. 2 Afs 17/2003, 3 As 52/2003 či 7 Aps 3/2008. Z uvedených důvodů Univerzita Karlova navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.
9. V dalším podání Univerzita Karlova namítla nedostatek pasivní legitimace s tím, že se nedopustila nezákonného zásahu ve smyslu § 83 s.ř.s. a poukázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu pod č. j. 4 Ans 1/2012, v níž se tento soud ve vztahu k jiné vysoké škole - Filosofické fakultě Univerzity Karlovy zabýval jejím postavením jako správního orgánu, která má způsobilost být účastníkem řízení dle § 4 odst. 1 písm. a) s.ř.s.
10. Matematicko-fyzikální fakulta Univerzity Karlovy se k žalobě vyjádřila v podání, které učinila součástí správního spisu, jež byl předložen soudu.

III. Vyjádření žalované Matematicko - fyzikální fakulty Univerzity Karlovy

11. Žalovaná poukázala na to, že žalobce smíchává akademické roky 2015/2016 a 2016/2017, přestože se uplatněným petitem domáhá vydání rozsudku jen pro situaci v akademickém roce 2016/2017. Pokládá tedy předmětnou žalobu za nepřehlednou s tím, že návrh petitu nekoresponduje s tvrzením žaloby. Žaloba jako taková je neprojednatelná a měla by být soudem odmítnuta. Žalovaná fakulta tvrdí, že ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu a dle § 82 s.ř.s. žádný ze žalobcem popisovaný zásah v současné době netrvá, ani netrvají důsledky takového zásahu a jeho opakování. Z tohoto důvodu je tedy žaloba nepřijatelná a jako taková musí být zamítnuta. Podotýká, že je jí známa judikatura Nejvyššího správního soudu, která vyslovuje, že zásahem ve smyslu soudního řádu správního může být i nečinnost správního orgánu, spočívající v neučinění nějakého úkonu, tedy i opomenutí, ovšem musí se jednat o kvalifikované opomenutí, ne o pouhý procesní úkon technicky zajišťující určitý proces. Opomenutí jména žalobce na seznamu studentů, pro něž byl určen náhradní termín zápisu na fakultu, je přesně oním zmíněným pouhým technickým úkonem, který nemá způsobilost jakkoli zasáhnout do jinak chráněných práv žalobce, a proto se na něj nevztahuje důvodnost zásahové žaloby podle s.ř.s.
12. K věcným důvodům námitek žalovaná uvádí, že se žalobce domáhá určení něčeho, co je v rozporu se skutečností. Fakulta umožnila a nijak nebránila žalobci provést zápis do zimního semestru akademického roku 2016/2017, avšak žalobce tuto možnost nevyužil. Předně v souladu s čl. 4 odst. 5 studijního řádu Univerzity Karlovy byly termíny zápisů v dostatečném předstihu zveřejněny na úřední desce fakulty. Žalobce se mohl zapsat do studia v řádně zveřejněném termínu zápisu i v náhradním termínu. Žalobce dokonce musel vědět, jaký je náhradní termín zápisu do příslušného úseku studia.
13. Žalobce pouze tvrdí, že ve výzvě k zápisu v náhradním termínu nebylo uvedeno konkrétní jméno žalobce, čímž mělo být znemožněno žalobci studovat v určitém úseku studia. Fakulta nezpochybňuje fakt, že skutečně jméno žalobce nebylo uvedeno v příslušném

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

seznamu studentů a skutečně se jednalo o opomenutí. Nicméně ze studijního řádu Univerzity Karlovy nelze jednoznačně dovodit povinnost fakulty takto zveřejňovat konkrétní jména studentů, jíž se výzva týká. Zásadní je jen to, zda studenti mohou vědět, kdy se mohou zapsat do příslušného úseku studia, a to žalobce nepochybně vědět mohl. Nikdo mu nebránil vznést na fakultu příslušný dotaz. Opomenutí je běžnou lidskou chybou, ze které nelze dovozovat dalekosáhlé a trochu absurdní závěry, jak činí žalobce. Žalobci jednoduše nebylo studium nikterak znemožněno.

14. Žalovaná podotýká, že skutečnost, že se žalobce nedostavil k náhradním termínům zápisu, se nikdy v rámci nějakých řízení na Univerzitě Karlově neposuzovala jako případ podle čl. 12 odst. 1 písm. b) studijního řádu, což také svědčí o tom, že žalobci nikdo nechce bránit v jeho právu na studium. Žalobce nevyvinul jakoukoliv zcela běžnou aktivitu studenta směrem ke svému zápisu do dalšího úseku studia a nyní tvrdí, že je fakultou nezákonně zasahováno do jeho práva na studium. Dle žalované si žalobce musí hlídat své studijní povinnosti sám.
15. Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud buď předmětnou žalobu pro nesplnění podmínek řízení odmítl, nebo aby jí jako nedůvodnou zamítl.

IV. Replika a sdělení žalobce

16. Žalobce ve své replice ze dne 31. 3. 2017 navrhl, aby si soud vyžádal od fakulty originály sdělení termínů náhradních zápisů v akademických letech 2015/2016 a 2016/ 2017 a seznamy studentů, kterých se náhradní zápisy týkaly. Vyjádřil, že zahájení řízení o ukončení studia žalobce v říjnu 2016 nikterak neopravňovalo fakultu k tomu, aby žalobci odepřela právo na zápis do zimního semestru akademického roku 2016/2017, neboť zahájením řízení nedošlo k ukončení studia žalobce.
17. Žalobce v dalším sdělení soudu ze dne 4. 2. 2018 upřesnil, že podanou žalobou brojí proti nezákonnému zásahu Matematicko - fyzikální fakulty Univerzity Karlovy, který se týká okolností zápisu do zimního semestru akademického roku 2016/2017.
18. Žalobce z procesní opatrnosti změnil i žalobní návrh tak, že požaduje, aby soud určil, že Matematicko - fyzikální fakulta Univerzity Karlovy nezákonně zasáhla do žalobcova práva tím, že nezveřejnila na úřední desce výzvu, aby se žalobce dostavil k zápisu v náhradním termínu do zimního semestru akademického roku 2016/2017.
19. K vyjádření děkana Matematicko - fyzikální fakulty Univerzity Karlovy žalobce uvedl, že podanou žalobou nebrojil proti skutečnosti, že fakulta žalobci nestanovila náhradní termíny zápisů v akademickém roce 2015/2016, a to z toho důvodu, že již marně uplynula lhůta pro podání žaloby proti nezákonnému zásahu, týkajícímu se tohoto akademického roku. Dále upozornil na legislativní změnu po roce 2012, kdy lze brojit i proti nezákonnému zásahu, který již netrvá.
20. Žalobce má za to, že skutečnost, že fakulta žalobci nestanovila náhradní termín, nebyla opomenutím, ale hrubým porušením vnitřních předpisů Univerzity Karlovy, které umožňovaly žalobci se ke studiu v náhradním termínu zapsat.

V. Jednání před soudem

21. Žalobce při jednání před soudem setrval na žalobním návrhu ve znění jeho změny koncipované žalobcem ve sdělení ze dne 4. 2. 2018. Poukázal na to, že ze strany fakulty nedošlo jen k formálnímu pochybení, ale k pochybení v důsledku nesprávného postupu odvíjejícího se již od situace v akademickém roce 2015/2016, na níž žalobce poukázal v podané žalobě. Šlo o věcné pochybení, kdy žalobci nebylo umožněno zapsat se do úseku studia z přesvědčení děkana, že u žalobce došlo k překročení maximální doby studia, proto bylo zahájeno řízení o ukončení studia žalobce, čímž byl mylně ze strany děkana shledán důvod, pro který se žalobce již nemohl do studia zapsat.

VI. Posouzení žaloby městským soudem

22. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal postup žalované v rozsahu daném žalobními námitkami vztahujícími se k jednání žalované v akademickém roce 2016/2017 z hlediska žalobcem tvrzených skutkových okolností a odpovídající právní úpravy.
23. Soud z hlediska žalobního petitu týkajícího se akademického roku 2016/2017 shledal žalobu projednatelnou a podanou včas. Žalobní tvrzení ohledně akademického roku 2015/2016 soud vzal za skutkové okolnosti, jimiž žalobce podporuje svá tvrzení o opakovaném pochybení žalované, vedoucím k žalovanému jednání v akademickém roce r. 2016/2017.
24. Žaloba není důvodná.
25. Mezi účastníky řízení není sporné, že žalobce nebyl v akademickém roce 2016/2017 zveřejněn na úřední desce fakulty uveden v seznamu studentů, kteří byli vyzváni k zápisu v náhradním termínu do zimního semestru akademického roku 2016/2017. To žalovaná fakulta nepopírá, své pochybení v uvedeném směru uznává, jen jej (na rozdíl od žalobce a vyjádření Univerzity Karlovy k praxi žalované) obhájí jinou argumentací - o opomenutí fakulty zařadit žalobce do seznamu studentů ve výzvě. Žalovaná také, jak vyplývá z jejího spisového materiálu, své pochybení později napravila výzvami vůči žalobci, aby se dodatečně zapsal do úseku studia v předmětném akademickém roce v řádném termínu dne 3. 2. 2017 a v náhradním termínu dne 21. 2. 2017. Uvedené skutečnosti tedy nesvědčí potřebě v této věci provádět dokazování seznamy studentů, kteří měli v akademických letech 2015/2016 a 2016/2017 právo na zápis do úseku studia v náhradním termínu.
26. Soud rovněž považuje za nesporné a prokázané, že fakulta nezveřejnila jméno žalobce ve výzvě k zápisu v náhradním termínu v akademickém roce 2016/2017 v době, kdy žalobce byl legitimním studentem fakulty a nebylo rozhodnuto o ukončení jeho studia. To vyplývá ze zjištění, že rozhodnutím rektora Univerzity Karlovy ze dne 1. 7. 2016 bylo zrušeno rozhodnutí děkana žalované ze dne 19. 10. 2015 o ukončení studia (v té věci bylo ukončení studia odůvodněno nesplněním minimálního počtu kreditů nutných pro zápis do třetího úseku studia) a dále z usnesení děkana žalované ze dne 5. 12. 2016, jímž bylo zastaveno další řízení o ukončení studia žalobce (tentokrát vedeného z důvodu překročení maximální doby studia). Žalobci tedy v době předmětného jednání žalované, jež je napadeno zásahovou

žalobou, nebylo jeho studium ukončeno žádným pravomocným rozhodnutím žalované. Žalovaná tak svým postupem porušila statut vysoké školy, jímž je dle § 17 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách Studijní a zkušební řád Univerzity Karlovy ze dne 11. 6. 2013 (dále jen Studijní a zkušební řád), upravující otázky samosprávné působnosti vysoké školy dle § 6 cit. zákona, tedy i organizace studia.

27. Fakulta v každém případě porušila článek 4 odst. 6, věta první Studijního a zkušebního řádu, podle kterého platí, že pokud se student v daném termínu nezapíše do příslušného úseku studia, zveřejní fakulta na úřední desce výzvu, aby se dostavil k zápisu v náhradním termínu. Toto ustanovení stanoví práva studentů, kteří se nezapsali v daném termínu do příslušného úseku studia na náhradní zápis a povinnost fakulty zveřejnit na úřední desce výzvu, aby se student dostavil k zápisu v náhradním termínu. To znamená, že tato výzva musí obsahovat jména studentů, kteří se k takovému zápisu v náhradním termínu mají dostavit. Pokud žalovaná vynechala žalobce v seznamu studentů v předmětné výzvě, porušila ustanovení Studijního a zkušebního řádu.
28. Nicméně článek 4 odst. 6, věta druhá Studijního a zkušebního řádu dále stanoví, že pokud se student nezapíše ani v náhradním termínu, posuzuje se tato skutečnost tak, že nastal případ uvedený v čl. 12 odst. 1 písm. b). Toto ustanovení se nepoužije jen tehdy, nedostavil-li se student k zápisu v náhradním termínu ze závažných důvodů (věta třetí).
29. Článek 12 Studijního a zkušebního řádu v odst. 1 písm. b) stanoví důvod jiného ukončení studia tak, že studium se dále ukončuje nesplněním požadavků vyplývajících ze studijního programu (článek 19 odst. 1), přičemž dnem ukončení studia je den, kdy rozhodnutí o ukončení studia nabylo právní moci. Z odkazu článku 4 odst. 6 na článek 12 odst. 1 písm. b) Studijního a zkušebního řádu je zřejmé, že článek 4 odst. 6 stanoví fikci jiného důvodu ukončení studia ve smyslu čl. 12 odst. 1 písm. b) Studijního a zkušebního řádu také z důvodu, že se student v daném termínu nezapíše do příslušného úseku studia, a to ani v náhradním termínu.
30. Podstatou předmětného sporu je tedy jediné otázkou, zda jednání žalované spočívající v porušení Studijního a zkušebního řádu v oblasti organizace průběhu studia (článek 4) je nezákonným zásahem do práv žalobce ve smyslu § 82 a násl. s.ř.s.
31. Podle ust. § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen "zásah") správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
32. Soud přisvědčuje žalovanému v tom, že k tomu, aby bylo možné určit, že postup žalované byl nezákonným zásahem, je třeba, aby byly splněny všechny podmínky žalobního tvrzení dle § 82 a násl. s. ř. s., tj. včetně podmínek, že žalobce byl postupem správního orgánu přímo zkrácen na svých právech, a to úkonem, který byl zaměřen přímo proti němu, nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo.
33. Povaha a účel výzvy, aby se studenti dostavili k zápisu do příslušného úseku studia, zajišťující organizaci studia a jeho průběh, není sama o sobě úkonem závazné povahy, přímo zasahující do sféry práv a povinností studentů (zde žalobce), jejímž porušením či jejímiž důsledky (bez dalších přístupujících okolností či úkonů) by student byl ve smyslu §

82 s.ř.s. přímo zkrácen na svých právech a nesplňuje ani podmínku, že by v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo.

34. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 7 Aps 3/2008-98, vyslovil, že: „zásahová žaloba chrání proti jakýmkoli jiným aktům či úkonům veřejné správy směřujícím proti jednotlivci, které jsou způsobilé zasáhnout sféru jeho práv a povinností a které nejsou pouhými procesními úkony technicky zajišťujícími průběh řízení. Nemusí jít nutně o akty neformální povahy či jen o faktické úkony, nýbrž i o jakékoli jiné konání či opomenutí konat, nelze-li je podřadit pod pojem rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s. Zásahem proto může být i nezákonná nečinnost spočívající v neučinění nějakého úkonu jiného než rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s.“ Uvedené obecně, a to je podstatné, vyslovil Nejvyšší správní soud v rozšířeném senátu v souvislosti s vysvětlením rozdílu mezi žalobou proti správnímu rozhodnutí, zásahovou žalobou a žalobou na ochranu proti nečinnosti, přičemž vyloučil názor, že by nezákonným zásahem mohlo být toliko konání a nikoliv opomenutí.
35. Uvedený názor Nejvyššího správního soudu je správními soudy respektován, je však respektován i další jeho názor vyslovený v témže rozsudku, že to neznamená, že jednotlivce se může úspěšně domáhat ochrany zásahovou žalobou vždy tam, kde jde o jakýkoliv akt v rozporu s právem a jen proto, že není rozhodnutím, neboť klíčovým rozlišovacím kritériem má být to, zda jde o úkon správního orgánu závazné povahy, zasahující do sféry práv a povinností jednotlivce. Takovým úkonem není např. pouhý procesní úkon technicky zajišťující průběh řízení. Městský soud tak v této věci nepovažuje za zásadní a relevantní, zda jde o postup spočívající v nečinnosti či v úkonu, zda jde o porušení vnitřních předpisů vysoké školy či nikoliv, nýbrž to, zda nečinnost či porušení předpisů vykazuje známky závazné povahy či důsledků závazné povahy, zasahující přímo do sféry práv a povinností žalobce.
36. Skutkový stav ve věci žalobce nesvědčí o naplnění zákonných podmínek pro vyslovení, že postup žalované v rozporu se Studijním a zkušebním řádem, ať je již jakkoliv zdůvodňován, byl nezákonným zásahem. Je nerelevantní, zda žalovaná, jak uvádí, jen opomenula žalobce uvést ve výzvě k zápisu v náhradním termínu, či zda se tak stalo z důvodu nesprávně aplikované praxe fakulty, kdy žalobce nebyl ve výzvě uveden z důvodu probíhajícího řízení o ukončení jeho studia, tehdy ještě neskončeného pravomocným rozhodnutím. Rozhodné je, že toto porušení nemělo závazný následek přímo zasahující sféru práv žalobce. Žalovaná nepostupovala podle článku 4 odst. 6 ve spojení s článkem 12 odst. 1 písm. b) Studijního a zkušebního řádu, tedy nedošlo k ukončení studia žalobce z důvodu, že se žalobce nedostavil k termínu zápisu v náhradním termínu. Žádné podklady řízení tomu nenasvědčují a žalobce to ani netvrdí. Podklady ve spise žalované stvrzují, že žalobci byl nápravou za neuvedení jeho jména v předmětné výzvě k zápisu v náhradním termínu, stanoven pro akademický rok 2016/2017 řádný termín zápisu na den 3. 2. 2017 a výzvou ze dne 3. 2. 2017 byl žalobce vyzván k zápisu v náhradním termínu dne 21. 2. 2017.
37. Uvedený skutkový stav tedy sice svědčí o porušení předpisů Studijního a zkušebního řádu fakulty, tím však nedošlo k přímému zkrácení na právech žalobce ani v jeho důsledku, neboť pochybením fakulty nenastaly závazné účinky ukončení jeho studia. Žalobce ani k uvedené podmínce nezákonného zásahu nic neuvádí. Svá tvrzení omezuje pouze na tvrzení o hrubém porušení právních předpisů, přičemž o porušení vnitřních předpisů fakulty skutečně šlo, avšak v čem a v jakých znacích, resp. přímých a závazných důsledcích považuje porušení předpisů fakulty za hrubé, naplňující pojem nezákonného zásahu,

Shodu s prvopisem potvrzuje Veronika Brunhoferová.

neuvádí. Jestliže Nejvyšší správní soud definoval, jaké úkony veřejné správy považuje za nezákonný zásah, kdy má jít o takový úkon, který závazně přímo zasahuje určitý subjekt, pak porušení vnitřního přepisu fakulty bez toho důsledku, že by žalobci bylo zasaženo do jeho práv na studium, takové pojmové znaky zásahu nesplňuje. Soud proto přisvědčuje žalované v tom, že nedodržení obsahu výzvy k dostavení se studentů k zápisu v náhradním termínu, a to neuvedením jména žalobce, je porušením spočívajícím v úkonu jen zajišťujícím určitý proces - zde organizaci a průběh studia. Je třeba odlišovat zásadní právo na studium, které uchazeči o studium vzniká dnem zápisu na univerzitu, kdy se uchazeč stává studentem, a další situace, v nichž fakulta naplňuje pravidla průběhu studia dle studijního programu členěného do jednotlivých úseků studia. V rámci aplikace těchto pravidel nedošlo k závaznému zásahu do práv žalobce na studium ve studijním programu Matematicko-fyzikální fakulty. Žalobce tímto úkonem žádnou újmu na svých právech studenta neutrpěl, nadále zůstal studentem fakulty a tím spíš ve svém zájmu v součinnosti s fakultou mohl osobním dotazem či jednáním urovnat vztahy týkající se zápisu do náhradního termínu. Ochota fakulty jednat se žalobcem i za osobní přítomnosti studijního proděkana je zřejmá z podkladového spisu fakulty (viz. sdělení řádného termínu zápisu ze dne 18. 1. 2017, ze dne 16. 1. 2017 i ze dne 3. 2. 2017). Citovaný čl. 4 odst. 6 Studijního a zkušebního řádu, který pro případ nezapsání v náhradním termínu bezpodmínečně stanoví jako důsledek postupu podle čl. 12 odst. 1 písm. b), tj. ukončení studia v případě žalobce aplikován nebyl.

38. Soud proto přisvědčuje žalované v tom, že neuvedení žalobce ve výzvě k dostavení se k zápisu v náhradním termínu bylo pochybením v úkonu organizačně zajišťujícím průběh studia, avšak nezapovídajícím domáhat se vyjasnění stavu v mimosoudní rovině. Soud opakovaně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu konstatuje, že ne každé porušení právních předpisů, je-li organizačního charakteru a nemá-li za důsledek závazné zkrácení na právech jednotlivce, je třeba deklarovat jako nezákonný zásah. V dané věci obsah výzvy žalované nezasáhl závazně do práv žalobce a žalobce tak nesplnil podmínku zásahové žaloby v žalobním tvrzení, že byl přímo zkrácen na svých konkrétních veřejných subjektivních právech.
39. Ze všech shora uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že nezveřejnění jména žalobce ve výzvě, aby se žalobce dostavil k zápisu v náhradním termínu do zimního semestru akademického roku 2016/2017 není nezákonným zásahem a podaná žaloba není důvodná. Proto soud žalobu podle § 87 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
40. Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalované náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den

lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 14. února 2018

JUDr. Naděžda Řeháková v. r.
předsedkyně senátu